

اللمعات العرشية

■ تأليف محمدمهدي نراقی

■ تصحيح على اوجبی

www.ketab.ir

سرشناسه: نراقی، مهدی بن ابی ذر، ۱۱۲۸-۱۲۰۹ ق.
 Muhammad Mahdi ibn Abi zar, Naraghi
 عنوان: و نام پدیدآور: المعات العرشیه / مؤلف محمد مهدی بن ابی ذر النراقی؛ تحقیق علی اوجبی.
 مشخصات نشر: تهران، انتشارات وایا، ۱۳۹۷.
 مشخصات ظاهری: ۵۱۹ ص.
 فروست: انتشارات وایا؛ ۱۳.
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۵۶۷۳-۲-۴ / ریا ل / ۶۰۰۰۰
 وضعیت فهرست نویسی: وایا
 یادداشت: عربی.
 یادداشت: کتابخانه مقدمه فارسی دارد.
 یادداشت: کتابنامه: ص ۵۱ [۵۱]؛ همچنین به صورت زیرنویس.
 موضوع: فلسفه اسلامی -- وون وون تا قرن ۱۴
 موضوع: Islamic philosophy -- Early works to 20th century
 موضوع: مابعدالطبیعه -- متون قدیمی -- ۱۴
 موضوع: Metaphysics -- Early works to 20th century
 شناسه افزوده: اوجبی، علی، ۱۳۴۳-
 رده بندی کنکره: BBR ۱۲۰۶/ل۱۳۹۷
 رده بندی دیویی: ۱۸۹/۱
 شماره کتابشناسی ملی: ۵۱۰۳۶۶۲

- عنوان: المعات العرشیه
- تألیف: محمد مهدی نراقی
- تصحیح: علی اوجبی
- صفحه آرا: فاطمه اخوان فرد
- ناشر: وایا
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۵۶۷۳-۲-۴
- نوبت چاپ: اول / بهار ۱۳۹۷
- شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
- بها: ۶۰۰۰۰ ریال
- آدرس الکترونیکی: vaya.pub@gmail.com

فهرست مطالب

پیشگفتار	۱
مقدمه مصحح	۲
اللمعة الأولى في الوجود والمهيبة	۳
[في أن صرف الوجود موجود]	۵
[في البرهان] على أصالة الوجود واعتبار المهيبة	۷
[في برهان آخر على أصالة الوجود]	۸
[في استحالة تصوّر صرف الوجود]	۱۱
[في مراتب الإدراكات]	۱۲
[في تغاير المهيبة والوجود مفهوماً ولزومه لها ثبوتاً]	۱۶
[في معنى الإمكان في الوجودات الخاصة]	۱۹
[في الشخصّ والتعین، و مناط الافتراق في المشاركات]	۱۹
[في أن الوجودات الخاصة متخالفة بذواتها]	۲۲
[في تعین المهيبة وتحققها في الخارج]	۲۷
[في التکثر و التشکيل في الوجود عند أهل الوحدة]	۲۹
[في أن الوجود حقيقة عينية]	۳۱
[في انقسام المعارض إلى عارض المهيبة و عارض الوجود]	۳۵
[في دفع الشبهة الواردة على أصالة الوجود]	۴۵

- ٥٣ [في كيفية اتحاد المهيبة والوجود واتصافها به]
- ٦٧ [في كيفية اتصاف المهيبة بالوجود وعروضه لها]
- ٧٥ [في أن الوجودات الخاصة هويات بسيطة متخالفة بأنفسها]
- ٧٧ [في الآراء الموجودة حول متعلق الجعل]
- ١٣٠ [في اتفاق آراء أكابر الصوفية وأساطين الحكمة في توحيد الحق]
- ١٥٠ [في أن المهيئات مجعولة بتبع الوجودات]
- ١٥٢ [في استحالته إدراك الواجب إلا بتوسط المجالي لشدة ظهوره]
- ١٥٤ [في أن تعال أصل الكل ومبدؤه وموجد الجميع ومنشأؤه]
- ١٥٧ [في مرئب عالمي الكبير والصغير، وأنه تعالى أصل الوجود]
- ١٥٩ [في حضرات أسماء الصفات، والعوالم التي هي أفعاله تعالى]
- ١٦٥ [في جعل الوجودات الخاصة بالصوفية والمتكلمين والحكماء]
- ١٨٥ [في أن عللة الجسم لا يكثر راجع لوجوده ولا جسماً آخر]
- ٢٠٠ [في أحكام الوجود العام ولوازمه]
- ٢٣١ [اللمعة الثانية في ما يتعلق بالواجب]
- ٢٣٣ [في إثبات وجود الواجب تعالى]
- ٢٣٦ [في وحدة الواجب تعالى]
- ٢٣٦ [المقام الأول] في بيان التوحيد الذاتي
- ٢٣٩ [في ما يراد من عينية الوجود وذات الواجب، وما عاينه]
- ٢٤٣ [المقام الثاني] في بيان التوحيد الصفاتي
- ٢٤٥ [في الأنحاء الثلاثة لصفات الواجب]
- ٢٥١ [في الصفات الكمالية للواجب تعالى]
- ٢٥٣ [المقام الثالث] في بيان التوحيد الألوهي
- ٢٦٨ [المقام الرابع] في بيان التوحيد الوجودي
- ٢٧٩ [في ما حصل للعارف السالك بعد الوصول إلى مراتب التوحيد]
- ٢٨٤ [في الفرق بين مذهب العرفاء والأشاعرة في التوحيد الأفعالي]
- ٢٨٨ [في أقسام الوحدة]

۲۹۵	[في أَنَّ واجب الوجود عالم بذاته و بجميع الموجودات]
۲۹۶	[في كيفية علمه تعالى]
۳۲۹	[في قدرته تعالى]
۳۳۶	[في عموم قدرته تعالى]
۳۴۳	[في إرادته تعالى]
۳۴۹	[في أَنَّهُ تعالى ليس له غرض في أفعاله غير نفس ذاته]
۳۵۲	[في حياته تعالى]
۳۵۳	[في سمع الراجح و بَصَره]
۳۶۳	[في كلامه تعالى]
۳۶۵	[في ابتهاجه تعالى و حُبّه]
۳۸۳	[في سرّ كون إدراكه تعالى أَنَّهُ إلهيّات]
۳۸۳	[في فَرَج مَنْ تَنَوَّرَ بمعرفة ربّه و أسروء بضواء أنسه و حُبّه]
۳۸۴	[في أَنَّ واجب الوجود بالذات واجب الوجود في جميع الجهات]
۳۸۶	[في أَنَّهُ تعالى تمام الأشياء]
۳۹۸	[في أَنَّهُ تعالى غير متناهي القوّة و الشدّة، و ما سواه متناهٍ محارِد]
۴۰۱	اللمعة الثالثة في كيفية إيجاده و صدور أفعاله
۴۰۳	[في قاعدة الإمكان الأشرف]
۴۰۵	[في عدم جريان قاعدة الإمكان الأشرف في الحوادث و ما تحتها]
۴۰۶	[في ما أورد على قاعدة الإمكان الأشرف]
۴۱۱	[في ترتيب صدور الموجودات]
۴۴۰	[في نقد الأدلّة القائمة على ثبوت العقول العرضية]
۴۴۶	[في ما يقال في تفسير المثل الأفلاطونية]
۴۶۸	[في كيفية حدوث العالم]
۴۹۳	تصوير نسخة اساس
۴۹۹	فهرستها
۵۰۱	۱. آیات

- ٥٠٣ ٢. روايات.
- ٥٠٥ ٣. اشعار.
- ٥٠٧ ٤. اعلام.
- ٥٠٩ ٥. گروهها.
- ٥١٣ ٦. كتابها.
- ٥١٥ ٧. منابع و مأخذ.

www.ketab.ir

پیشگفتار

مَدَنی این مثنوی تأخیر شد

هنگامی که به تصحیح و بازخوانی کتاب جذوات میرداماد اشتغال داشتم، به پیشنهاد دوستی با متنی فلسفی که صبغه‌ای اشراقی داشت - یعنی اللمعات العرشية - اثر سخته و پخته متکلم و فیلسوف شهیر ایرانی مآ مهدی نراقی آشنا شدم که به حق در نوبه خود از شاهکارهای کلاسیک فلسفه اسلامی به شمار می‌آید.

بدون بررسی اثر و ملاحظه تنها دستنوشته باقی ماند، از آن و صرفاً بر اساس آشنایی با نشر روان و جذّاب و اُنس با اندیشه‌های نراقی، تصحیح آن را بر عهده گرفتم. نخست قرار بر این شد تا در طی یک سال تحقیق اثر یادشده به انجام رسد. اما با دستیابی به تصویر نسخه خطی و منحصر به فرد موجود در کتابخانه مجلس شورای اسلامی دریافتم که به بیراهه رفته‌ام و تحقیق چنین متنی بر اساس نسخه‌ای که قرائت آن از دید بسیاری از اساتید فن نیز کاری بس دشوار و گاه غیر ممکن می‌نماید، به این زودیها به فعلیت نخواهد رسید.

ولی اینک بسیار خرسندم که به لطف الهی، علی‌رغم بضاعت علمی اندک، این کتاب در اختیار حکمت‌پژوهان قرار گرفت. عمده این توفیق را مرهون عنایتهای

زنده‌یاد، استاد عبدالحسین حایری می‌باشم که در طی ۲ سال هماره با روی باز پذیرایم بودند و در رفع شماری از کاستیها و ابهامها راهنما. حلاوت مصاحبت با ایشان و نکته‌های علمی و لطایف روحی که در این فرخنده ایام نصیبم شد، خود داستانی است مفصل که در این مختصر نمی‌گنجد.

بحث درباره‌ی لمعات عرشیه را که در این مدت در خلوت و جلوت بدان مانوس و مألوف بودم، به مقدمه و امی‌گذارم و با سپاس از تمامی دلاویزانی که در فعلیت بخشی این اثر سهیم بوده‌اند، سخن خویش را پایان می‌بخشم که سپاس و تقدیر از آفریده‌یین سپاس از آفریدگار است.

نیز از مخاطبان خردمند و نکته‌سنج خواهانم که کاستیها را کریمانه یادآور شوند. چه خود بخوبی دانند که تصحیح چنین متونی، بر اساس نسخه‌ی منحصر، مغلوط و ناخوانا کار ساده‌ای نبوده و ارزشهایی را به همراه خواهد داشت. به امید آنکه در آینده نزدیک نسخه‌ای دیگر از این اثر گرانسگ یافت شود و نادرستیها اصلاح گردد.

نیازمند رحمت پروردگار غنی

علی اوجیبی

تهران، اسفند ماه سال ۱۳۹۶ خورشیدی